

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1027

гр. София, 02.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разглежда дело номер **11664** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Образувано е във връзка определение от 29.06.2022 г. постановено по адм.дело № 8733/2021 г. по описа на ВАС, Първо отделение, с което съдът е изпратил делото по компетентност на АССГ за произнасяне по съдържащото се в касационна жалба подадена от „БГ Екстриужън Филм“ ЕООД искане за изменение на решение № 3966 от 16.06.2021 г. постановено по адм.дело № 11664/2020 г. на АССГ, в частта му за разноските.

Твърди се, че решението е неправилно, в частта за разноските, тъй като присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение, с оглед направеното възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, е прекомерно. Твърди се още, че неправилно съдът е присъдил разноски на ответната страна без да е представен списък на разноските. Счита, че възнаграждението следва да се определи на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от ЗПП във вр. с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 450 лева. С оглед на изложеното моли съда да постанови съдебен акт, с който да измени решението на съда, в частта за разноските.

Препис от касационната жалба, в която е обективизирано искането по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК е надлежно изпратена на ответната страна, която в депозираните по делото писмени бележки, е взела становище за неоснователност на същата.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на страните намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Искането за изменение на съдебното решение в частта за разноските е предявено в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от страна в производството, представила списък на разноските по чл. 80 ГПК, поради което същото е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

С решение № 3966 от 16.06.2021 г. съдът е отхвърлил жалбата на „БГ ЕКСТРЮЖЪН

ФИЛМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220419003832-091-001/13.05.2020 г., издаден от П. Т. П. - началник сектор, възложил ревизията и И. В. М.-Н. - главен инспектор по приходите, ръководил на ревизията, потвърден с решение № 1166 от 29.07.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ - [населено място], с който са установени допълнителни задължения по ЗДДС за периодите от 01.06.2016 г. до 31.03.2019 г. на основание чл. 84, във връзка с чл. 62, ал. 2 от ЗДДС в размер на общо 868 562,33 лв. - главница и лихви за забава в размер на 205 787,68 лева.

Съобразно изхода на делото и с оглед заявената от ответната страна претенция за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение, съдът на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК е осъдил жалбоподателят да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 22 093,50 лева, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като е счел за неоснователни направеното от страна на жалбоподателя възражение за прекомерност на юрисконсултско възнаграждение.

В рамките на настоящото производство съдът не намира основание за изменение на решението в частта му за разноските, като препраща към мотивите, изложени в съдебното решение. Неоснователно е твърдението за прекомерност на присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 161 от ДОПК, на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция, съразмерно уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноси съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

Юрисконсултско възнаграждение се дължи по арг. от чл. 143, ал. 4 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. чл. 161 от ДОПК и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. Размерът на същото не следва да бъде доказван, тъй като не представлява реално направен разход, фикция и е определен като минимум в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, като в процесния случай, съдът с оглед материалният интерес на делото, който е в размер на общо 1 074350,01 главница и лихва, съдът правилно е определил размерът съгласно чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба на дължимото се юрисконсултско възнаграждение.

Непредставянето на списък по чл. 80 от ГПК изключва правото на оспорване на акта в частта за разноските, но не и тяхното присъждане. Целта на чл. 80, ал. 1 от ГПК е ответната страна да е запозната с направените разноси, с искането за тяхното присъждане и съответно да може да възрази, докато при искането за присъждане на юрк.възнаграждение – същото се определя по разписания от правната норма от състава начин и в този случай гарантирането на посочената цел – е необосновано. Конкретно приложими са специалните разпоредби на чл. 143, ал. 4 от АПК и най-вече чл. 161, ал. 1 посл.предл. от ДОПК, че на администрацията се дължи при отхвърляне на жалбата присъждането на разноси в размера на минималното адвокатско възнаграждение по реда на наредбата вкл. вместо възнаграждение за адвокат.

Предвид горното, искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран Административен съд София-град, Трето отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане съдържащото се в касационна жалба подадена от „БГ Екстриужън Филм“ ЕООД за изменение на решение № 3966 от 16.06.2021 г. постановено по адм.дело № 11664/2020 г. на АССГ, в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: